

מרי - המחנה הרדיקלי הישראלי

פגישות חברים ואוהדים
לקראת הבחירות בהסתדרות

בנושאים:

מצע מרי להסתדרות

רשימת המועמדים
לוועידה ולמועצות
הפועלים

ישתתף:

אלכס מסיס

חבר הוועידה הפועל
של ההסתדרות

יום א', 15.7.73, בשעה 20.00,
במלון "ארבע העינות", נתניה.

יום ד', 18.7.73, בשעה 20.30,
בבית משפחת אורן, איכילוב
A, פתח תקווה.

יום ה', 19.7.73, בשעה 20.30,
בקפה "בסית", באר שבע.

יום ו', 20.7.73, בשעה 21.00,
בבית משפחת גלעדי, 354/5,
אילת.

לקביעת פגישות נוספות. חוגיבית
ופגישות מקומיות. להגשת רשימות
למועצות הפועלים — התקשרו למטה
הבחירות של מרי, טלפון 230856, תל-
אביב, ת.ד. 136.

לנוערכת

"העולם הזה"

דרוש צלם

עיתונות

מועמדים אחרי שירות צבאי, בעלי
ציוד מתאים, מתבקשים לפנות
לת.ד. 136, עבור "צלם", בצירוף
תולדות חיים, ויחמנו לראיון אישי.

שומר מזוין מאחורי הקהל בטכס פתיחת המכביה התשיעית
ביפחון כענף ספורטאי

חיפה

למי, למי?

יש יותר כבוד?

כתובות על מצבות

ראשי העיר לשעבר

מעוררות שערורייה

זו מול זו, משני עברי השביל בבית-
העלמין בחיפה, ניצבות שתי מצבות. מעל
מצבת שיש שחורה, רחבה ומרשימה מכרי-
זת אותיות כסף, כי מתחת מונחת עצמו-
תיו של אבא חושי, ראש העיר. ממול, מעל
מצבת שיש לבנה וקטנה יותר, מספרות
אותיות זהב קטנות כי שם נקבר משה
פלימן ראש העיריה.

משה פלימן, יורשו של חושי, נפטר ב-
חודש מאי השנה. היה זו העיריה שערכה
את קבורתו, הקימה לו גם את המצבה.
כמו לאבא חושי, שנפטר לפני ארבע שנים,
כך גם לפלימן, הוקמו מצבות זר-
גיות, כדי שבבוא היום ניתן יהיה לקבור
לידם גם את רעייתיהם. אולם כאשר עלו
בני משפחתו של פלימן ביום השלושים
על קברו, הם הופתעו לראות, כי בעוד
שלאבא חושי העניקה עיריית חיפה את
התואר "ראש העיר", הרי לפלימן ניתן מה
שנראה להם כתואר פחות כבוד, "ראש
העיריה". לכמה מבני המשפחה נראה

השני בחשיבותו ובהיקפו מיד אחרי ה-
משחקים האולימפיים. מבחינת ההישגים
הספורטאים והשיאים אין אמנם, יבול ה-
מכביות עשיר כל כך בדרך כלל. גם
התהודה הבינלאומית לאירועי המכביה
אינה מקיפה ביותר. אולם חשיבותה ל-
מדינה אינה מוטלת בספק. זוהי זריקת
העידוד של יהדות השרירים העולמית ל-
מדינה. למדינה שמרבית בחירי ספורטאיה
הם עולים מבחוץ, היא מהווה תרומה שאין
לה החליף.

מוגנון

עבודה זרה

מישרד העבודה מנחל תעמולה

למען המדינה!

באופן רשמי טרם החלה תעמולת המיפל-
גות לקראת הבחירות הקרבות ובאות, אבל
במקומות רבים בארץ כבר ניתן לראות
פלקטים וסיסמאות שונות, שאם כי אינם
קוראים להצביע בעד מיסלגה מסויימת, הם
מלאים שבח והלל למפעלי והישגי ה-
ממשלה. המו"ל הדינאמי של תעמולת בחי-
רות מוסחית זו אינו אלא מישרד העבודה,
בראשותו של השר יוסף אלמוגי.

אחרי מישרד התיקונות של שמעון
פרס, ניצב מישרד העבודה ברשימת ה-
מישרדים העוסקים בפירסומת עצמית. זהו
המישרד היחיד בו עובדים 16 דוכרים
ושרכב 25 דקות שידור יומיות בגל-הקל
של שידורי ישראל, כדי להלל ולשבח את
פעולות המישרד ושרו, העובדה ש-25
דקות אלה משודרות בשעות לפני הצהריים,
כשהפועלים עסוקים בעבודתם ואינם יכו-
לים להאזין למישרד המיועד כביכול להם.
אינה כסריעה לאיש.

אשרי המאמין. בין שאר מיבצעי
הפירסומת של מישרד העבודה ישנו גם
מיבצע של הפצת פלקטים במקומות ה-
עבודה. בדרך כלל עוסקות מודעות צבעו-
ניות אלה בנושאים כמו זכויות העובדים,
מניעת תאונות, יחסי עבודה, הגיינה ועוד.
אבל לפני ימים מיספר הופצה עליידי
מישרד העבודה שכל קשר בינה לבין
הנושאים בהם עוסק מישרד העבודה הוא
מקרי בהחלט. המודעה הכחולה, בה נראית
בחורה חנינית המחזיקה בלב אדום, נקראת
"אני והמדינה". דמויות שונות מספרות
שם את שבחי הממשלה בנוסח "גרשמי
לשיכון המיועד לזוגות צעירים. עדיין לא
קיבלתי דירה, אולם אני מאמין שאקבל".
"מישרד העבודה מוציא כל חודש סידרה
של ארבע מודעות כאלה, מסביר הדובר
הראשי של המישרד, זלמן חן. אבל כאשר
נשאל זלמן חן מה הקשר בין מישרד
העבודה למודעה הנראית כמודעת בחירות
גלויה שכולה תהילה ושבח לשילטון הקיים.
הסביר: "את זה הוצאנו לרגל 25 שנות
המדינה".

"מי החליט על הוצאת מודעה כזו?"
זלמן חן: "מישרד העבודה."
"אבל היא נראית כמו מודעת בחירות
שפוטה..."
זלמן חן: "כל אחד זכאי לראות אותה
כפי שהוא רוצה."
החשבון למשל המיסיים, עבור התענוג:
שלוש אלפים לירות ישראליות.

במדינה

העם

צילה של מינון

מרדיית הזהב הראשונה

במכביה — מגיעה

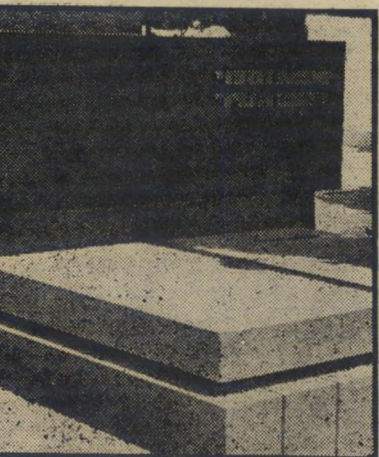
לסידורי האבטחה הנרחבים

אחת העשרה האבוקות שהודלקו באי-
טדיון רמת-גן וטכס היוזכר שמילותיו
נכתבו בידי הרב הראשי שלמה גורן,
הוכירו בטכס הפתיחה של המכביה התשי-
עית את אחד-עשר הספורטאים הישרא-
ליים שנרצחו לפני עשרה חודשים בידי
אנשי ספטמבר השחור באולימפיאדת
מינכן.

אולם גם ללא סמלים חיצוניים אלה
ריחף צילה של מינון על הגדולה ב-
אולימפיאדות היהודיות שנפתחה השבוע.
למרות מיצעד המישלחות המרגיז והססי-
גוני, למרות ההתעמלות ההמונית והחזיון
האור-קולי המלהיב, על אף הרענונות
שבמיפגן זה של הנעורים היהודיים, שרה
מועקה בלב אלה שחזו בטכס והשתהפו
בו. אפילו היוגים הצחורות שהופרחו לחלל
האיצטדיון לא הצליחו להסיר משם את
צילה הכבד של טרגדיית מינכן.

ייתכן שבמידה לא מועטה גרמה לכך
העובדה שגם האולימפיאדה היהודית,
המשמשת אחת לארבע שנים נקודת משיכה
לתיירות יהודית מכל רחבי העולם, היתה
זקוקה לאבטחה כבדה ביותר. העובדה
שהיא נערכת בישראל ולא על אדמה זרה,
לא מנעה ממארגני המכביה וזרועות הבי-
טחון לארגן את אחד ממבצעי האבטחה
הגדולים והמסוכנים ביותר שנערכו אי-
פעם בארץ. אילו היו מעניקים תוארי
הצטיינות ספורטאיים גם בתחום זה, היתה
ישראל זוכה ללא עירעור במדליית זהב.
זריקת שרירים. איש אינו מעלה
בדעתו כי מה שאירע לפני עשרה חודשים
במינכן יכול להתרחש גם בישראל. למרות
זאת נלקחה אפשרות כזאת בחשבון. כל
זרועות הביטחון של ישראל גויסו כדי
לאבטח את משלחות הספורטאים, את
מגוריהם ואת אחרי התחרויות. בעת טכס
הפתיחה הוצבו סביב איצטדיון רמת-גן
מאות שוטרים המושיים של משמר-הגבול,
שעצם נוכחותם הטביעה את חותמה על
אווירת האירוע. אך אם ירדה ההתעניינות
במכביה אחרי טכס הפתיחה לא היה האשם
בכך.

ישראל אינה מדינה בעלת תודעה ספור-
טאית. אורחיה, המתלהבים מכדורגל ומי-
כדורסל, רחוקים בעצמם מפעילות ספור-
טאית של ממש. כי הספורט אינו חלק
מסיגנון החיים הישראלי. משום כך יכולים
רכבות ומאות אלפים להתלהב מטכס שהוא
בעל צביון לאומי, המבליט את אחדותו
של העם היהודי ואת חיוניותו של הנוער
היהודי, אולם הקהל הנוהר לטכסים כמעט
ואינו בא לתחרויות הספורטאיות עצמן.
במפת אירועי הספורט הבינלאומיים ה-
נערכים בעולם, מדורגת המכביה כאירוע

מצבתו של אבא חושי
ראשי עיריית יש הרבה —

היה שהבדל הנוסח על המצבות אינו מקרי,
נובע מרצונם של אנשי אבא חושי בעיריה
להמעיט מערכו של פלימן, גם אחרי מותו.
"בגידה איומה!" "מי החליט מה
יכתב על מצבתו של פלימן?" נשאל
מזכיר עיריית חיפה, משה רוסא, עליידי
כתב העולם הזה. "כל מה שנכתב על
המצבה", השיב רוסא, "הנו רצונה של
המישפחה". על השאלה אם היתה זו ה-
מישפחה שדרשה כי על המצבה יכתב ראש
העיריה, השיב רוסא בהן מוחלט ופסקני.